

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd 1986/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Đura Sesse predsjednika vijeća, Goranke Barać – Ručević članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, mr. sc. Dražena Jakovine člana vijeća, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i Mirjane Magud članice vijeća, u stečajnom postupku povodom prijedloga Financijske agencije, OIB 85821130368, RC Zagreb, Zagreb, Trg svibanjskih žrtava 1995. br. 1, za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom Punom parom d.o.o. za trgovinu i usluge, OIB 83237677052, Sesvete, Ulica D. Domjanića 10, odlučujući o dužnikovom prijedlogu za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-1373/2023-2 od 4. travnja 2023., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru, poslovni broj St-326/22-17 od 24. siječnja 2023., na sjednici vijeća održanoj 4. srpnja 2023.,

r i j e š i o j e:

Prijedlog stečajnog dužnika za dopuštenje revizije se odbija.

Obrazloženje

1.1. Stečajni dužnik je podnio prijedlog da mu se dopusti podnošenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-13737/2023-2 od 4. travnja 2023. u kojem je naveo pet pitanja za koja smatra da su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu, a koja glase:

„1. Vrijede li u odnosu na osobu koja iz opravdanih razloga nije u mogućnosti pratiti mrežnu stranicu e-oglasnu ploču suda na kojoj se objavljuju rješenja o pokretanju stečajnog postupka i sva ostala u vezi sa stečajem relevantna rješenja, vrijede isti pravni učinci kao i u odnosu na osobu koja je u mogućnosti pratiti mrežnu stranicu e-oglasnu ploču suda?

2. Može li jedan stečajni razlog, koji je postojao u trenutku prethodnog postupka, a tijekom istoga prestao postojati, vrijediti za donošenje rješenja o otvaranju stečaja, odnosno je li sud dužan prije donošenja rješenja o otvaranju stečaja ponovo utvrditi činjenično stanje?

3. Je li sud dužan tijekom cjelokupnog trajanja stečajnog postupka (od prethodnog postupka do zaključenja stečaja) prije donošenja bilo kakvog rješenja, dužan utvrđivati eventualno novonastalo činjenično stanje, kada su mu na raspolaganju servisi kojima može prikupiti odgovarajuće podatke, a sve radi sprečavanja moguće nenadoknadle štete?

4. Može li stečajni razlog koji se pojavio nakon donošenja rješenja o otvaranju prethodnog postupka, a nije bio razlog za donošenje rješenja o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, biti razlog za otvaranje i zaključenje stečajnog postupka ili bi takav stečajni razlog trebao biti razlog za pokretanje novog stečajnog postupka?

5. Je li stečajni dužnik ovlašten dostaviti dokaz odnosno dokazivati svoje namirenje tražbine i tijekom žalbenog postupka odnosno do kojeg trenutka traje dužnikovo ovlaštenje iz čl. 6. st. 3. Stečajnog zakona?“.

1.2. Kao razlog važnosti navedenih pitanja predlagatelj ukazuje na pravna shvaćanja istog drugostupanjskog suda iz odluka PŽ-7681/2018 i PŽ-1375/2017, smatrajući da pobijana odluka odstupa od navedenih shvaćanja.

2. Odgovor na prijedlog nije podnesen.

3. Postupajući prema odredbi čl. 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP) u svezi s čl. 400. ZPP, ovaj sud je ocijenio da nisu ispunjene pretpostavke za dopuštenost revizije u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. ZPP, jer nije riječ o pravnim pitanjima važnima za odluku u sporu te za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu.

4. Prvostupanjskim rješenjem, koje je potvrdio drugostupanjski sud, otvoren je i ujedno zaključen stečajni postupak nad stečajnim dužnikom u skladu s odredbom čl. 132. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj: 71/15, 104/17 i 36/22 - dalje: SZ), uz obrazloženje da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela FINA, u kojem je prijedlogu navedeno da na dan 20. svibnja 2022. dužnik u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana u iznosu od 37.774,46 kn (5.013,53 eura). Sud je pokrenuo prethodni postupak radi utvrđivanja postojanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka te odredio ročište radi izjašnjavanja o prijedlogu i rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka na koje je pozvana FINA i zakonska zastupnica dužnika Jasenka Mežnarić, koja nije pristupila na ročište održano 21. listopada 2022., a nije se niti izjasnila niti podnijela izvješće o financijsko-gospodarskom stanju stečajnog dužnika.

5. Prvo pitanje koje je postavio stečajni dužnik odnosi se na dostavu rješenja o otvaranju stečajnog postupka i drugih pismena, tj. na dostavu putem mrežne stranice e-Oglasna ploča. Ovo nije pravno pitanje u smislu čl. 385.a ZPP, već je riječ o pitanju

činjenične naravi. Dostava sudskih pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova propisana je čl. 12. SZ i nije jasno kako bi sud utvrđivao činjenicu mogu li stečajni dužnik i stečajni vjerovnici te drugi sudionici pratiti mrežnu stranicu ili ne mogu, sve kada bi to bilo relevantno. Stečajni dužnik je trgovačko društvo pa se podrazumijeva da je u mogućnosti pratiti što se objavljuje u odnosu na to društvo na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Pritom treba reći i da stečajni dužnik u žalbi protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka nije uopće spomenuo dostavu, a ni u prijedlogu za dopuštenost revizije nije naveo koji su to opravdani razlozi zbog kojih nije u mogućnosti pratiti mrežnu stranicu e-Oglasna ploča sudova.

6. Drugo pitanje je dijelom činjenične naravi, jer se svodi na iznošenje činjenice da je stečajni razlog tijekom prethodnog postupka prestao postojati, a osim toga nije naveden bilo koji razlog zbog kojeg bi ovaj sud u smislu čl. 385.a ZPP trebao dopustiti reviziju. Na određeni način stečajni dužnik nastoji „uvjeriti“ revizijski sud da dopusti reviziju unatoč utvrđenim činjenicama i relevantnim propisima. Naime, prema odredbi čl. 128. st. 9. SZ ako dužnik do završetka prethodnog postupka postane sposoban za plaćanje sud će postupak obustaviti. Stečajni dužnik je imao mogućnost predložiti dokaze o svojoj solventnosti do završetka prethodnog postupka, ali to nije učinio (nije pristupio na ročište održanom 21. listopada 2022. niti se izjasnio u pisanom obliku ni podnio izvješće o financijsko-gospodarskom stanju stečajnog dužnika). Pritom treba reći da sud nije u ovom slučaju ni bio dužan provesti prethodni postupak (čl. 116. u vezi s čl. 110. st. 1. SZ), već je odmah mogao otvoriti stečajni postupak na temelju prijedloga FINE iz kojeg proizlazi da prema Očevidniku redoslijeda za plaćanje dužnik ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana.

7. Sve rečeno u vezi drugog pitanja u suštini se odnosi i na treće pitanje kojim se sugerira postupanje po načelu oficioznosti, tj. je li sud dužan tijekom trajanja stečajnog postupka (od prethodnog postupka do zaključenja stečaja) prije donošenja bilo kakvog rješenja utvrđivati eventualno novonastalo činjenično stanje kada su mu na raspolaganju servisi kojima može prikupiti odgovarajuće podatke, a sve radi sprečavanja moguće nenadoknadive štete. Ističe se da se u stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka (čl. 10. SZ), pa je postupanje suda po službenoj dužnosti moguće samo u slučaju ako stranke idu za tim da raspolažu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (čl. 7. st. 2. ZPP), tj. kada su ta raspolaganja u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (3. st. 3. ZPP), a u svemu ostalom dominira načelo dispozitivnosti prema kojem su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP).

8. U vezi postavljenog četvrtog pitanja valja reći da u smislu odredbi čl. 132. SZ sud donosi rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnoga postupka kad utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka, a u konkretnom slučaju sud je tu činjenicu utvrdio. Stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost (čl. 5. st. 2. SZ). U konkretnom slučaju prethodni postupak je pokrenut zbog nesposobnosti za plaćanje (sud je mogao, ali nije bio dužan provesti prethodni postupak kako je već ranije rečeno), pa proizlazi da je nakon toga nastao i drugi stečajni razlog (prezaduženost, a ona postoji ako je

imovina dužnika manja od njegovih obveza – čl. 7. st. 1. SZ). Prethodni postupak je pokrenut rješenjem suda prvog stupnja od 23. rujna 2022., a utvrđeno je da imovina dužnika ne bi bila dovoljna ni za namirenje troškova stečajnog postupka koji bi iznosili 7.000,00 kn (829,06 eura). Budući da stečajni dužnik govori o stečajnom razlogu koji je nastao nakon pokretanja prethodnog postupka, proizlazi da je za vrijeme trajanja stečajnog postupka praktično otuđio cjelokupnu svoju imovinu koja je iznosila najmanje 3.013,54 eura. Neovisno od toga nejasno je kako bi to mogao biti razlog za otvaranje „novog stečajnoga postupka“. Nije moguće voditi više stečajnih postupaka protiv istog dužnika bez obzira na to postoji li nesposobnost za plaćanje ili prezaduženost ili oba razloga istovremeno (moguće je provesti samo jedan stečajni postupak koji može završiti njegovim zaključenjem ili obustavom).

9. Peto pitanje se odnosi na mogućnost obaranja presumpcija iz stavka 2. toga članka, a to dužnik može učiniti ako namiri sve tražbine „tijekom prethodnog postupka“. Ta odredba je u skladu s onom iz odredbi čl. 128. st. 9. SZ prema kojoj će sud postupak ako dužnik do završetka prethodnog postupka postane sposoban za plaćanje. To je u suštine ponavljanje drugog pitanja na drugi način, a na koje odgovoreno u točki 8. obrazloženja. Pritom treba reći da je žalbu protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka imala pravo podnijeti osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka (čl. 128. st. 8. SZ), a te posljedice su nastupile u trenutku kada je rješenje objavljeno na mrežnoj stranici e.-Oglasna ploča sudova (čl. 158. st. 1. SZ). Osim toga, dužnik u žalbi nije ni naveo da namirenje tražbina dokazuje javnom ili javno ovjеровljenom ispravom ili potvrdom Financijske agencije kako je propisano u čl. 6. st. 3. SZ, već da je u „tijeku proces podmirivanja navedenoga duga u suradnji s Poreznom upravom“.

10. Zbog sveg iznesenog pitanja postavljena u prijedlogu nisu važna pitanja u smislu članka 385.a st. 1. ZPP, pri čemu valja napomenuti da odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7681/2018 i PŽ-1375/2017 na koje se stečajni dužnik poziva i koje je dostavio uz prijedlog nemaju činjenične ni pravne veze s ovim predmetom.

11. Stoga je na temelju odredbi čl. 389.b st. 1. i 2. u vezi s čl. 400. st. 2. ZPP odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 4. srpnja 2023.

Predsjednik vijeća:
Đuro Sessa

Broj zapisa: **9-3085a-67bc9**

Kontrolni broj: **0c65d-7e006-3ca08**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Đuro Sessa, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.